

Τρίτη 10 Μαΐου 2011

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Πρόταση προσωρινών μέτρων για το πάγωμα και τη δημοσιότητα των πόρων οφειλετών σε διασυννοριακές υποθέσεις

P7_TA(2011)0193

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαΐου 2011 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με την πρόταση προσωρινών μέτρων για το πάγωμα και τη γνωστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων οφειλετών σε διασυννοριακές υποθέσεις (2009/2169 (INI))

(2012/C 377 E/01)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 225 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση: κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών ⁽¹⁾,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Απριλίου 2009 σχετικά με την αποτελεσματική εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση: διαφάνεια των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ⁽²⁾,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο – ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρέσια των πολιτών – το πρόγραμμα της Στοκχόλμης ⁽³⁾,
  - έχοντας υπόψη το «Πρόγραμμα της Στοκχόλμης για την περίοδο 2010-2014 – Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη για την εξυπηρέτηση και προστασία των πολιτών» ⁽⁴⁾, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 10 Δεκεμβρίου 2009 ⁽⁵⁾, και ειδικότερα το σημείο 3.4.2,
  - έχοντας υπόψη τα άρθρα 42 και 48 του Κανονισμού,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων (A7-0147/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το πλέον σημαντικό εργαλείο της Ένωσης για την προώθηση της ανάπτυξης μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση είναι η εσωτερική της αγορά, και ότι είναι ουσιώδους σημασίας τα εκατομμύρια των επιχειρήσεων και των πολιτών που χρησιμοποιούν την εσωτερική αγορά και ασκούν το δικαίωμά τους να διαμένουν, να εργάζονται και να κυκλοφορούν ανά την ΕΕ να διαθέτουν τα κατάλληλα μέσα προσφυγής στην περίπτωση όπου εγείρουν αξίωση κατά άλλου πολίτη ή επιχείρησης,

⁽¹⁾ EE C 263 E, 16.10.2008, σ. 655.

⁽²⁾ EE C 184 E, 8.7.2010, σ. 7.

⁽³⁾ EE C 285 E, 21.10.2010, σ. 12.

⁽⁴⁾ EE C 115; 4.5.2010, σ. 1.

⁽⁵⁾ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου – 10-11 Δεκεμβρίου 2009, EUCO 6/09.

Τρίτη 10 Μαΐου 2011

- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εσωτερική αγορά και ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης γίνονται πραγματικότητα για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις μόνον εφόσον το δικαίο της Ένωσης, ιδίως στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης, εφαρμόζεται αποτελεσματικά, από τη μεταφορά του στο δικαίο των κρατών μελών και την επίγνωση που έχουν γι' αυτό οι πολίτες έως την εφαρμογή και την επιβολή του,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το παρατηρούμενο επίπεδο επιτυχούς διασυννοριακής ανάκτησης χρεών είναι εξαιρετικά χαμηλό, όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία τόσο των φυσικών προσώπων όσο και των επιχειρήσεων, και ότι η παρούσα κατάσταση αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για τις διασυννοριακές εμπορικές συναλλαγές, καλλιεργεί την εντύπωση της ατιμωρησίας στους απειθείς οφειλέτες και πλήττει τις οικονομικές επιδόσεις της Ένωσης,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το κόστος της διασυννοριακής ανάκτησης χρεών είναι απαγορευτικό επί του παρόντος για τους πιστωτές στις περιπτώσεις όπου ο οφειλέτης κατέχει περιουσιακά στοιχεία σε αρκετά κράτη μέλη, και ότι είναι πλέον καιρός να απλοποιηθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία ανάκτησης των εν λόγω χρεών,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό το απαγορευτικό κόστος έχει αρνητικό αντίκτυπο στην επέκταση των διασυννοριακών δανείων και των διασυννοριακών εμπορικών συναλλαγών, στοιχείο που αποτελεί τροχοπέδη για την ολοκληρωμένη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διασυννοριακή επιβολή του νόμου πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα εντός της εσωτερικής αγοράς και ότι τα δικαστήρια πρέπει να μπορούν να ενεργούν με ταχύτητα, διατάσσοντας τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων των οφειλετών ή των εικαζόμενων οφειλετών· λαμβάνοντας δε υπόψη ότι, τη απουσία ανάλογου μηχανισμού, οι αναξιόπιστοι έμποροι και άλλα πρόσωπα τα οποία επιδιώκουν εσκεμμένα να απεκδύονται των ευθυνών τους μπορούν να μεταφέρουν τα περιουσιακά στοιχεία τους σε άλλη δικαιοδοσία, αναγκάζοντας τους πολίτες και τις μικρές επιχειρήσεις που έχουν ήδη δικαιωθεί βάσει δικαστικής απόφασης να προσφύγουν στα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους σε μία προσπάθεια για την ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι απαιτείται διαταγή για τη γνωστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, δεδομένων των πρακτικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι πιστωτές κατά την πρόσβασή τους σε πληροφορίες σχετικά με τους οφειλέτες από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές σε διασυννοριακό επίπεδο,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανάληψη νομοθετικής δράσης που ζητείται με το παρόν ψήφισμα πρέπει να βασίζεται σε εμπειριστατωμένες εκτιμήσεις επιπτώσεων, όπως έχει ζητηθεί από το Κοινοβούλιο,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να διατίθενται λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά τις διαδικασίες για την εκτέλεση αξιώσεων σε κάθε κράτος μέλος μέσω της ευρωπαϊκής πύλης για τη δικαιοσύνη «e-Justice», λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να ενταχθεί η συνεργασία των αρχών επιβολής της νομοθεσίας στα κράτη μέλη, για να επιταχυνθεί η ανάκτηση των χρεών,
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προτεινόμενοι μηχανισμοί πρέπει να συμπληρώνουν την ισχύουσα νομοθεσία και τις υφιστάμενες πρωτοβουλίες της Ένωσης, συγκεκριμένα την οδηγία 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές⁽¹⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽²⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽³⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 2007 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών⁽⁴⁾ και την ευρωπαϊκή διαδικτυακή πύλη για τη δικαιοσύνη (European e-Justice),
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι μηχανισμοί πρέπει να είναι απλοί και πρέπει να αποφεύγουν τη χρονοτριβή και τις περιττές δαπάνες, λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να είναι διαθέσιμοι ex parte, εφόσον ενδείκνυται, αξιοποιώντας το στοιχείο του αιφνιδιασμού· λαμβάνοντας δε υπόψη ότι θα πρέπει να διαφυλάσσονται εξίσου τα δικαιώματα των οφειλετών και των εικαζόμενων οφειλετών προς αποφυγή οιασδήποτε κατάχρησης των αιτούμενων μέτρων,

⁽¹⁾ ΕΕ L 48, 23.2.2011, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 12, 16.1.2001, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 399, 30.12.2006, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 199, 31.7.2007, σ. 1.

Τρίτη 10 Μαΐου 2011

1. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει ταχύτατα στο Κοινοβούλιο βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ νομοθετικές προτάσεις σχετικά με μέτρα για το πάγωμα και τη γνωστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων οφειλετών και εικαζόμενων οφειλετών σε διασυνοριακές υποθέσεις, ακολουθώντας τις λεπτομερείς συστάσεις που παρατίθενται κάτωθι·
2. επιβεβαιώνει ότι οι συστάσεις αυτές σέβονται την αρχή της επικουρικότητας και τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών·
3. θεωρεί ότι η ζητούμενη πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης·
4. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα και τις επισυναπτόμενες λεπτομερείς συστάσεις στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΖΗΤΟΥΜΕΝΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Μέρος 1: Ζητούμενες πράξεις

Σύσταση 1 (σχετικά με τη μορφή και τον χαρακτήρα των προς έγκριση μηχανισμών)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί τους εξής μηχανισμούς: μια ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης περιουσιακών στοιχείων (ΕΟΔΠΣ) και μια ευρωπαϊκή εντολή γνωστοποίησης περιουσιακών στοιχείων (ΕΕΓΠΣ). Η συναφής δράση της Ένωσης πρέπει να είναι η έγκριση κανονισμού. Αμφότεροι οι μηχανισμοί πρέπει να συνιστούν αυτόνομα μέσα προσφυγής, συμπληρωματικά προς τα μέσα που προβλέπει το οικείο εθνικό δίκαιο. Θα πρέπει δε να εφαρμόζονται μόνο σε διασυνοριακές υποθέσεις.

Μέρος 2: Κοινές συστάσεις για τους δύο μηχανισμούς

Σύσταση 2 (σχετικά με τη δικαιοδοσία για την έκδοση εντολής)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι ζητούμενοι μηχανισμοί πρέπει να περιέχουν ομοιόμορφους κανόνες δικαιοδοσίας, οι οποίοι να προσδιορίζουν τα δικαστήρια των κρατών μελών που είναι αρμόδια για την έκδοση των εντολών. Αυτοί οι ομοιόμορφοι κανόνες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το ότι το δικαστήριο που διαθέτει ουσιαστική δικαιοδοσία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001⁽¹⁾ είναι εν γένει το πλέον κατάλληλο για τον χειρισμό των εν λόγω εντολών. Πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη το στάδιο στο οποίο έχει φθάσει η κύρια δίκη κατά την οποία ζητείται η έκδοση της εντολής.

Σύσταση 3 (σχετικά με τη δικαιοδοσία για την εκδίκαση των ενστάσεων)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι το δικαστήριο που κινεί αρχικά τη διαδικασία έκδοσης ΕΕΔΠΣ ή ΕΕΓΠΣ πρέπει να έχει αποκλειστική δικαιοδοσία για την εκδίκαση των ενστάσεων κατ' αυτών όταν αφορούν τα αποτελέσματα μιας εντολής σε ολόκληρη την ΕΕ. Αυτός ο κανόνας πρέπει να προσαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου η ένσταση αφορά τα αποτελέσματα μιας εντολής σε συγκεκριμένο κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο βρίσκεται το δικαστήριο που κινεί αρχικά τη διαδικασία, για να προστατεύονται οι οφειλέτες, οι εικαζόμενοι οφειλέτες και οι τρίτοι, αναθέτοντας επίσης δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία. Οι λόγοι των ενστάσεων επί των εντολών πρέπει να απαριθμούνται κατά τρόπο εξαντλητικό στους ζητούμενες μηχανισμούς.

Σύσταση 4 (σχετικά με το τυποποιημένο έντυπο αίτησης έκδοσης των εντολών και την υποβολή εκθέσεων)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι αμφότερες οι εντολές πρέπει να μπορούν να ζητηθούν μέσω ενός τυποποιημένου πολύγλωσσου εντύπου, μεταξύ άλλων και μέσω της ευρωπαϊκής διαδικτυακής πύλης European e-Justice. Το εν λόγω έντυπο πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο απλό. Εξίσου τυποποιημένη πρέπει να είναι και η επικοινωνία όσον αφορά την εκτέλεση των εντολών (π.χ. στην περίπτωση της ΕΕΔΠΣ: η απάντηση της τράπεζας προς την αρχή επιβολής σχετικά με την επιτυχία της κατάσχεσης, η κοινοποίηση στον οφειλέτη κ.λπ.).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, 16.1.2001, σ. 1).

Τρίτη 10 Μαΐου 2011

Σύσταση 5 (σχετικά με την υποβολή εκθέσεων)

Η Επιτροπή πρέπει να υποχρεούται σε υποβολή εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή των ζητούμενων μηχανισμών, ειδικότερα δε όσον αφορά την επιτυχή αποδοχή τους.

Μέρος 3: Ειδικές συστάσεις για την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης περιουσιακών στοιχείων (ΕΕΔΠΣ)

Σύσταση 6 (σχετικά με το στάδιο της κύριας δίκης στο οποίο μπορεί να επιδιωχθεί η έκδοση εντολής)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι της γνώμης ότι έχει ουσιώδη σημασία η δυνατότητα εξασφάλισης ΕΕΔΠΣ ex parte, ήτοι χωρίς να επιδίεται αρχική κοινοποίηση στον διάδικο τα περιουσιακά στοιχεία του οποίου αφορά η διαταγή. Η εντολή πρέπει να είναι διαθέσιμη πριν από, κατά και μετά την κύρια δίκη.

Σύσταση 7 (σχετικά με την προσκόμιση αποδείξεων για την υπόθεση από τον πιστωτή)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η έκδοση ΕΕΔΠΣ από εθνικό δικαστήριο πρέπει να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του εν λόγω δικαστηρίου. Επιπλέον, το βάρος της απόδειξης πρέπει να το φέρει ο ενάγων, για να αποδείξει ώριμη εκ πρώτης όψεως διαφορά (fumus boni juris) και να στοιχειοθετήσει επείγοντα χαρακτηριστικά (periculum in mora). Αυτά τα κριτήρια πρέπει να αποτιμώνται από τα δικαστήρια των κρατών μελών βάσει της υφιστάμενης νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Σύσταση 8 (σχετικά με τις ελάχιστες απαιτούμενες πληροφορίες για την έκδοση ΕΕΔΠΣ)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι της γνώμης ότι θεωρείται επαρκής η παροχή ακριβών στοιχείων σχετικά με τον οφειλέτη ή τον εικαζόμενο οφειλέτη σε αντίθεση προς την αποκάλυψη αριθμών τραπεζικού λογαριασμού. Εκτιμάται ότι οι εν λόγω πληροφορίες επαρκούν προς αποφυγή σύγχυσης σε περίπτωση συνωνυμίας.

Σύσταση 9 (σχετικά με τη δυνατότητα επιβολής της εντολής)

Εάν η εντολή έχει ληφθεί πριν από την έκδοση δικαστικής απόφασης που δημιουργεί απαίτηση, όπως συμβαίνει στην πλειονότητα των περιπτώσεων, πρέπει να είναι δυνατή η εκτέλεσή της σε ολόκληρη την ΕΕ με τη λήψη των ελάχιστων δυνατών ενδιάμεσων μέτρων. Αντιθέτως, εάν η εντολή έχει ληφθεί μετά την έκδοση δικαστικής απόφασης που δημιουργεί απαίτηση, τότε πρέπει να μπορεί να εκτελεσθεί σε ολόκληρη την ΕΕ χωρίς να απαιτείται η λήψη ενδιάμεσων μέτρων.

Σύσταση 10 (σχετικά με τα αποτελέσματα της εντολής)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι της γνώμης ότι τα αποτελέσματα της ΕΕΔΠΣ πρέπει να περιορίζονται στην κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών και το προσωρινό πάγωμα τραπεζικών καταθέσεων και ότι δεν πρέπει να εκχωρούν στον πιστωτή ουδεμία μορφή κυριότητας επί των περιουσιακών στοιχείων. Πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω το θέμα του εάν η εντολή καλύπτει και άλλους τύπους περιουσιακών στοιχείων, όπως ακίνητη περιουσία ή μελλοντικά περιουσιακά στοιχεία (απαίτηση εισπραξης οφειλής που πρόκειται σύντομα να καταστεί πληρωτέα ή κληρονομιά).

Η ΕΕΔΠΣ δεν πρέπει να επηρεάζει περισσότερους τραπεζικούς λογαριασμούς από όσους είναι απαραίτητο, και πρέπει να περιορίζεται στο ποσό της οφειλής, συν τυχόν αμοιβές δικηγόρου και τόκους. Το δικαστήριο που κινεί αρχικά τη διαδικασία έκδοσης της εντολής πρέπει να δύναται να περιορίζει χρονικά τα αποτελέσματά της κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη την ουσία κάθε υπόθεσης.

Σύσταση 11 (σχετικά με τη διεκπεραίωση των ΕΕΔΠΣ)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα προτιμούσε τη χρήση ενός συστήματος ηλεκτρονικής διαβίβασης δεδομένων μεταξύ του δικαστηρίου που εκδίδει τη διαταγή και της τράπεζας όπου τηρούνται οι λογαριασμοί, με δυνατότητα πρόσβασης μέσω της διαδικτυακής πύλης European e-Justice, αλλά παραμένει ανοικτό σε οιαδήποτε άλλη εναλλακτική πρόταση.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι της γνώμης ότι η ΕΕΔΠΣ πρέπει να υποχρεώνει τις τράπεζες να προβαίνουν σε άμεση εκτέλεση της εντολής (ήτοι εντός αυστηρά καθορισμένων προθεσμιών), καθώς και να ενημερώνουν περαιτέρω την αρχή επιβολής σχετικά με την επιτυχία ή την αδυναμία οιασδήποτε κατάσχεσης. Αυτή η διαδικασία διεκπεραίωσης πρέπει να συνάδει με τους εφαρμοστέους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων.

Τρίτη 10 Μαΐου 2011

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παροτρύνει την Επιτροπή να σχεδιάσει τον ζητούμενο μηχανισμό κατά τρόπον ώστε να ελαχιστοποιείται το κόστος της χρήσης του. Δεδομένων των ουσιαστικών διαφορών του κόστους των τραπεζικών κατασχέσεων μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να μελετηθεί εάν ο ζητούμενος μηχανισμός θα πρέπει να αποσκοπεί στην εναρμόνιση των εν λόγω εξόδων ή εάν η απόφαση σχετικά με το ύψος τους θα πρέπει να αφήνεται στα κράτη μέλη. Εν πάση περιπτώσει, τα έξοδα αυτά δεν πρέπει να υπερβαίνουν ανώτατο ποσό που ορίζεται στον κανονισμό, πρέπει να είναι διαφανή, να μην εισάγουν διακρίσεις, να αντικατοπτρίζουν το πραγματικό κόστος που προκύπτει και να λαμβάνουν υπόψη τη δημιουργία του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ, καθώς και το ότι οι αντίστοιχες διαδικασίες πρέπει να παρουσιάζουν τον μέγιστο δυνατό βαθμό τυποποίησης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί να εξεταστεί σε βάθος το ποίος πρέπει να επωμίζεται το κόστος διεκπεραίωσης μιας ΕΕΔΠΣ, περιλαμβανομένης της συναφούς εξέτασης των βέλτιστων πρακτικών σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Σύσταση 12 (σχετικά με τις διαδικαστικές διασφαλίσεις για τους οφειλέτες και τους εικαζόμενους οφειλέτες)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι ο ζητούμενος μηχανισμός πρέπει να περιλαμβάνει πλήρη σειρά διασφαλίσεων για τους οφειλέτες και τους εικαζόμενους οφειλέτες:

- A. Κατά την υποβολή αίτησης πριν από την έκδοση δικαστικής απόφασης που δημιουργεί απαίτηση, η έκδοση ΕΕΔΠΣ πρέπει να εξαρτάται από την παροχή εγγυοδοσίας ή άλλων διασφαλίσεων από την πλευρά του ενάγοντος που επαφίενται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου το οποίο κινεί αρχικά τη διαδικασία, με σκοπό να αποζημιώνονται ο εναγόμενος και τυχόν τρίτοι για ενδεχόμενες ζημιές. Ο εναγόμενος πρέπει να μπορεί να θέσει πέρας στην ΕΕΔΠΣ παρέχοντας εγγυήσεις. Τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω διατάξεις δεν συνιστούν φραγμό στην πρόσβαση για όσους έχουν περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες.
- B. Εάν η ΕΕΔΠΣ εκδοθεί χωρίς να έχει ειδοποιηθεί ο εναγόμενος (ex parte), ο τελευταίος πρέπει να ειδοποιηθεί επισημως, αμέσως πρέπει δε να του παρασχεθούν όλες οι απαραίτητες πληροφορίες για να μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της έκδοσης της εντολής.
- Γ. Ο εναγόμενος πρέπει να έχει το δικαίωμα υποβολής εκ των υστέρων ένστασης επί μιας ΕΕΔΠΣ. Οι λόγοι της ένστασης πρέπει να εναρμονίζονται προς το ζητούμενο μέσο. Το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της ένστασης πρέπει επίσης να εναρμονίζεται προς το ζητούμενο μέσο.
- Δ. Πρέπει να καθορίζεται σαφές χρονικό πλαίσιο για την ΕΕΔΠΣ. Συγκεκριμένα, εάν δεν έχει διεξαχθεί ακόμα η κύρια δίκη, το δικαστήριο που εκδίδει την εντολή πρέπει να ορίζει προθεσμία για τη διεξαγωγή της.
- E. Ο μηχανισμός πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη την ποικιλομορφία των πρακτικών που εφαρμόζονται εντός εκάστου κράτους μέλους όσον αφορά τη δυσπραγία του οφειλέτη, συμπεριλαμβανομένων των ισχυόντων ορίων κάτω από τα οποία δεν μπορεί να κατασχεθεί ο τραπεζικός λογαριασμός ενός φυσικού προσώπου. Κατά συνέπεια, τα ζητήματα αυτά πρέπει να υπάγονται στο δικαίωμα του κράτους μέλους συνήθους διαμονής του οφειλέτη ή του εικαζόμενου οφειλέτη. Ωστόσο, για να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου για τους πιστωτές, τα κράτη μέλη πρέπει να υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη σχετικών εξαιρέσεων, οι οποίες πρέπει να δημοσιοποιούνται.
- ΣΤ. Η ΕΕΔΠΣ πρέπει να προβλέπει ότι ο πιστωτής επιβάλλει μια ΕΕΔΠΣ με προσωπική του ευθύνη και ότι ενδέχεται να κληθεί να αποζημιώσει τον οφειλέτη για οιαδήποτε ζημία προκύπτει από τα μέτρα επιβολής.

Μέρος 4: Ειδικές συστάσεις για την ευρωπαϊκή εντολή γνωστοποίησης περιουσιακών στοιχείων (ΕΕΠΣ)

Σύσταση 13 (σχετικά με τον χαρακτήρα της εντολής)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι πρέπει να είναι δυνατή η αίτηση έκδοσης της εντολής τουλάχιστον μετά την έκδοση δικαστικής απόφασης που δημιουργεί απαίτηση. Η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει αφενός εάν η εντολή πρέπει να διατίθεται σε προγενέστερο στάδιο της δίκης, για παράδειγμα όταν το αρμόδιο επί της ουσίας δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος μη εκτέλεσης της απόφασής του και αφετέρου ποιες συναφείς διασφαλίσεις πρέπει να απαιτούνται εν προκειμένω.

Επιπλέον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να υποχρεούται να αποφασίσει ποία αρχή ή ποιες αρχές είναι αρμόδιες να κινούν διαδικασία έκδοσης ΕΕΠΣ. Οι αρμόδιες αρχές που θα οριστούν θα μπορούν να εκδίδουν ΕΕΠΣ κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις που συντρέχουν σε κάθε υπόθεση.

Τρίτη 10 Μαΐου 2011*Σύσταση 14 (σχετικά με το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της εντολής)*

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι οφειλέτες πρέπει κατά κανόνα να υποχρεούνται να γνωστοποιούν όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία που βρίσκονται εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, για να παρέχεται στον πιστωτή το ευρύτερο δυνατό φάσμα επιλογής δράσης.

Σύσταση 15 (σχετικά με τη δυνατότητα επιβολής της διαταγής)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι μόνο το δικαστήριο ή η αρχή που έχει εκδώσει την ΕΕΓΠΣ πρέπει να είναι σε θέση να προβεί σε τροποποίηση ή ακύρωσή της. Η εντολή αυτή πρέπει να είναι εκτελεστή σε ολόκληρη την ΕΕ χωρίς να απαιτείται η λήψη ενδιάμεσων μέτρων.

Σύσταση 16 (σχετικά με τις διαδικαστικές διασφαλίσεις για τους οφειλέτες και τους εικαζόμενους οφειλέτες)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι ο ζητούμενος μηχανισμός πρέπει να περιλαμβάνει πλήρη σειρά διασφαλίσεων για τους οφειλέτες:

- A. Η πράξη πρέπει να επιτυγχάνει κατάλληλη ισορροπία ανάμεσα στο δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως προβλέπεται στην οδηγία 95/46/ΕΚ και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και την αποτελεσματική εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων. Ειδικότερα, πρέπει να θεσπίζονται διασφαλίσεις για την προστασία των πληροφοριών που γνωστοποιούνται στο πλαίσιο της ΕΕΓΠΣ και για την πρόληψη ενδεχόμενης κατάχρησής τους.
- B. Η ΕΕΓΠΣ πρέπει να προβλέπει ότι ο πιστωτής προβαίνει στην επιβολή της με προσωπική του ευθύνη και ότι ενδέχεται να κληθεί να αποζημιώσει τον οφειλέτη για οιαδήποτε ζημία προκύπτει από τη γνωστοποίηση.
- Γ. Η πλήρης εξόφληση της οφειλής πρέπει να συνεπάγεται άμεση ακύρωση της ΕΕΓΠΣ, ακόμα και σε περίπτωση μονομερούς αιτήματος του οφειλέτη με την προσκόμιση αποδείξεων για πληρωμή της απαίτησης.

Σύσταση 17 (σχετικά με την επιβολή κυρώσεων λόγω ανακριβειών στη δήλωση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η ζητούμενη πράξη πρέπει να προβλέπει πλαίσιο κυρώσεων λόγω μη συμμόρφωσης ή τυχόν ψευδών δηλώσεων, για να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και ομοιόμορφη τήρηση της διαταγής σε ολόκληρο τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.